

[Jørgen Jørgensen.]

kan slet ikke anslaaes paa den Maade, det ærede Medlem siger, hvorefter den skulde andrage 110 Kr. for den paagældende Landmand. Men vi kan ogsaa tage det med, og saa vil jeg deroverfor hævde, at hvis den samme Landmand har en Indkomst paa 2 000 Kr., hvad der ikke var helt ualmindeligt, og han kommer til at svare Skat af de 1 000 Kr., og Skatteprocenten er lige omkring de 10, hvad der ikke er usandsynligt i visse Amter, saa vil det sige, at den Merskat, han kommer til at betale, efter at man har fradraget Lettelsen i Ejendomsskatterne, ophæver hele den forøgede Indtægt, som det ærede Medlem Hr. Kyed i Dag regner med, og Resultatet bliver da det samme, som jeg nævnte i Gaar. Det ærede Medlem maa jo da regne med, hvad der desværre ikke er helt ualmindeligt, at mange Kreditforeningslaan ligger oppe over Ejendomsskyldværdien, hvilket giver til Resultat, at den Landmand, der har den Risiko at skulle ind under Moratorieordningen, i langt højere Grad hjælpes gennem vort Forslag end gennem de prishævende Foranstaltninger, som Venstre foreslaar. Det er Virkeligheden, og de Tal kommer det ærede Medlem Hr. Kyed til at anerkende.

Jeg har ikke i Gaar sagt, at Oppositionen skulde lydigt følge, hvad der bliver foreslaaet af Flertallet, selvfølgelig ikke, men jeg har sagt, at det maa være saadan i et Land, hvor man har Folkestyre, at man har saa megen Respekt for Vælgernes Afgørelse, at man vil anerkende, at Folketingsflertallet maa angive Retningslinierne for den Politik, der skal føres, og jeg har sagt, at de to Partier, der blev underkendt ved to Valg, skal ikke diktere Flertallet den Politik, der skal føres, selv om de i Kraft af Forfatningen har den Magtstilling i Landstinget, at de kan hindre Gennemførelser af, hvad Folkeflertallet kræver. Jeg har sagt, at hvis der er Mening i deres Stilling over for Folkestyret, over for Flertalstyret, saa maa de anerkende, at det maa være Folketingets Flertal, der angiver Retningslinierne for den Politik, der skal føres, ogsaa i dette Tilfælde, og vi har ikke nægtet at forhandle; man har en vis Tilbøjelighed til fra visse Sider at sige, at vi har tilbudt en Forhøjelse af Priserne paa Hjemmemarkedet; det har vi ikke gjort, men vi har ikke nægtet at forhandle om visse Ændringer i de Ordninger, der er gennemført, og vi har ved de Ændringsforslag, der er stillet i Landstinget, vist, hvad Vej vi vilde gaa. Men over for dette principielle Spørgsmaal,

om Befolkningen her i Landet skal hjælpes ved, at Kapitalen yder et Bidrag ved Rentelettelse, eller Landbruget skal støttes gennem prishævende Foranstaltninger, maa det være Folketingsflertallet, der angiver Retningslinierne, og det har Mindretalspartierne efter min Mening ikke saglig Ret til at afvise al Forhandling om, saaledes som de har gjort, og sige, at der bliver kun Mulighed for at faa et Forslag gennemført, hvis man gaar ind paa deres Synspunkter i dette Tilfælde.

Efter de Forhandlinger, der er ført i disse to Dage, er jeg ikke blevet bestyrket i Troen paa, at Venstre vil et Resultat. Jeg beklager det, fordi jeg ønsker meget gerne, baade af Hensyn til Landbruget og af Hensyn til de øvrige Erhverv her i Landet, at denne Ordning kunde gennemføres. Her er bygget op et virkeligt rationelt Grundlag for en Ordning af Landbrugets Gæld, som er en meget farlig Faktor i Landbrugets Økonomi. Her er sagligt opbygget en rationel Ordning, og jeg tror, at de Partier, der i Kraft af deres Magtstilling i Landstinget tager Ansvaret for, at denne Ordning ikke gennemføres, tager et større Ansvar paa sig, end de vil være i Stand til at bære. Jeg anbefaler Lovforslaget med de Ændringer, der er foreslaaet af Flertallet, til Vedtagelse. De to Dagsordener, der er stillet, synes jeg ikke har megen Interesse i Forbindelse med det, der her drøftes, og jeg tilraader at stemme imod dem, men jeg anbefaler, som sagt, at stemme for de Ændringsforslag, som Flertallet har stillet, og jeg tror, at hvis disse Ændringsforslag vedtages, vil Lovforslaget foreligge i en Form, som vil være tilfredsstillende for det danske Landbrug og for hele den danske Befolkning.

Tredie Næstformand (Povlsen): Det ærede Medlem Hr. Christmas Møller har Ordet for en kort Bemærkning.

Christmas Møller: Jeg er enig med det ærede Medlem Hr. Jørgen Jørgensen i, at et Mindretal ikke skal diktere Flertallet dets Politik, men det maa være rimeligt og naturligt at sige til det ærede Medlem Hr. Jørgen Jørgensen og til Flertallet i dette høje Ting, at det ærede Medlem saa lidt som nogen inden for Flertallet kan benægte, at Flertallet fornyede sit Flertal den 16. November 1932 paa en Politik, som det afgørende brød med 2½ Maaned efter. Det kan ej heller bestrides, at det nuværende Flertal aldeles ikke indhentede noget som helst Samtykke til en omfattende Tilskudspolitik af den Karakter, der her foreligger Forslag om. Og endelig er der